

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium V. De humilitate quam Christus in hoc Sacramento
demonstravit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

EXERCITIVM V.

*De humilitate quam Christus in hoc
Sacramento demon-
stravit.*

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE anima fidelis, quomodo Christus diuinissimum hoc Sacramentum instituturus, tantam in se humilitatem exhibuit, vt etiam Angelos attonitos reddiderit. Quia surgens à mensa, præcinxit se linteo, & ante Apostolos suos in genua procumbens, sordidos eorum pedes lauit.

2. **C**ONSIDERA, quomodo humilis IESVS quamuis exploratum haberet, iam à Iuda se hostibus suis Iudæis vili pretio venditum esse, non tamen in eum excanduit, sed humillimè tantam iniuriam tolerauit, & in vicem tanti sacrilegij puniendi, semetipsum ei in salutifero hoc Sacramento præbuit, vt sic eum ad lapsus sui agnitionem reuocaret.

3. **R**EVOLVE quomodo Christus Dominus, maiestatis & excellentiæ suæ quodammodo oblitus, non modò se nobis
in

DE SAC. EVCHARISTIAE. 29

in cibum in Sacramento hoc mystico præbuit, sed etiam ab hominibus indignis, sceleratis & factilegis, sumi non dedignatur.

4. EXPENDE tecum Christi humilitatem, quo ad idem Sacramentum: quia licet in cælis in gloria sua adoretur & colatur ab Angelis; nihilominus quoties Sacerdos confectat, etiam in terris in sacra hostia verè præsens esse, ac versari ad hominum salutem & utilitatem non detrectat.

5. CONSIDERA, Christum humilè non dedignari, etiam ad Sacerdotis scelerati sacra consecrationis verba proferentis, de cælis in altare descendere: nec prætereacurare, an consecratio in vrbe celebri, magna cū pompa & apparatu: an verò in opido seu villa, sine vilo apparatu peragatur quia amorosa humilitas ipsius effecit, vt secunctis, ad omnes homines iuuandos accommodaret.

COLLOQVIVM.

○ Angeli, ô Cherubini, ô Seraphini, ô omnes beatorum anime, surgite atq; sedibus vestris relictis descendite, vt contemplemini Regem vestrum sub specie panis absconditū, ab amoris potētia ad tārā

B 3 humi-

humilitatem redactum, ut cibus effectus sit hominum. Intuemini cum quamdiu libet; inuenietis enim, eundem illum qui in cælis imperat; qui gloriosus ad DEI Patris dexteram refidet; cui vos in sublimi maiestatis suæ throno sedenti ceruices vestras inclinatis; qui denique cælum & terram, & quicquid eorum complexu continetur creauit, factum esse cibum & alimentum nostrum. O opus stupendum. Quando huic vnquam in mûdo simile auditum fuit, quod *manducet Dominum pauper seruus & humilis*? Verum quid dicetis, ô Spiritus superni, de profunda humilitate vestri & nostri Creatoris? Nû cantabitis ei, *Gloria in altissimis DEO*, quemadmodum in die natali eius cecinistis, quando in stabulo ac præsepio humilis, & carne nostra circumamictus apparuit? An verò concinetis ei, *Panis Angelicus sit panis hominum*, quâdo quidê modo etiam humilis & accidentibus panis contactus apparet?

Aduerte anima mea, quomodo Seruator noster summæ maiestatis Dominus, nostri causa indies magis ac magis sese humiliet. Ut nobis inferuieret, factus est seruus noster. Ut nos cælesti doctrina instrueret, factus est magister noster. Ut nobis *semitam æternæ felicitatis demonstraret,*
factus

factus est dux noster: Denique vt nos cibaret, factus est panis noster Quid autem hoc aliud est, quàm se humiliare propter commodum nostrum? O humilitatem inauditam. Quandoquidem ergo Domine pretiosus hic cibus à te cum humilitate prae-
 paratus fuit, necessarium quoque erit, vt ego eum summa cum animi submissione ac humilitate suscipiam. Sed quis mihi largietur hanc humilitatis virtutem, tibi tantoperè gratam, mihiq; ad huius Sacramenti sumptionem apprimè necessariam? ad què pro auxiliij imploratione me conuertam? cuius opem inuocabo? O M A R I A præclarum veræ humilitatis exemplar, dignare apud humilem Filium tuum pro me intercedere, mihiq; hanc gratiam impetrare, vt intus & foris vestiri merear humilitate, vt hac nuptiali veste indutus, atq; corâ Filio tuo comparens, non audiam: *Projice eum in tenebras exteriores.* Fac Mater sanctissima precibus tuis, vt quemadmodum tu Mater D E I & Angelorum Regina constituta, ancillam Domini te nuncupasti, non ex nuda quadam cæremonia, sed quod reuera sic de te ipsa in corde sentires: ita & ego intrinsecus indignum (vti reuera sum) me censeam, qui augustissimi huius Sacramenti particeps efficiar.

ORATIO.

O Humilis & mansuete IESV, qui superbis resistis, humilibus autem das gratiam, illustra mentem meam luce tua, vt intrinsecus agnoscam quis ego sim, & quis tu, qui sub sacra hostia vere contineris, ne specierum te obuelantiū vilitas, tua maiestatis excellentiam à me abscondat: & vt meam humilitatem peruidens, cor à augustissimo hoc Sacramento me profundissime humiliem, quod tu summa cum humilitate instituisti, vt me per illud ad caelestempatriam proueheres & exaltares.

MIRACVLA.

A N N O à Natiuit. Domini. 1384. in pagge Seueid quidam Osuualdus Mulser nobili ortus prosapia, tempore Paschali ex præcepto Ecclesiae sacram Eucharistiam percepturus, communi hostia non contentus, maiorem sibi consecrari voluit. Cui Sacerdos ex metu perniciosè assensus est. Cumq; consecratione peracta, sacram hostiam prædicto Osuualdo porrecturus, & linguae impositurus esset, statim terra sub

DE SAC. EVCHARISTIAE. 53

Sub pedibus eius quasi eum absorptura,
fatiscere atque aperiri cœpit, quem etiam
ad genua vsque iam deglutiuerat, cum ecce
manibus altare iuxta quod genua flexerat,
apprehendit, sed illud repente, quamuis ex
durissimo lapide constaret, instar ceræ
liquefactum, manibus eius ita cessit, vt ma-
nuum eius vestigia in lapide impressa re-
manserint. Diuinam igitur vindictam
miser præsentiens, & penitentia temerita-
tis suæ mox ductus, veniam superbæ atque
arrogantiæ suæ à DEO flagitauit. Cum
verò DEO id haud quaquam permittente,
sacram hostiã deglutire nequiret, Sacerdos
eam recipiens in sacrarium reposuit, quæ
etiamnum hodie istic sanguineo colore
diuinitus tincta, & ex linguæ salina non-
nihil contracta conspicitur. In altari etiam
adhuc nostra ætate manuum Osuualdi ve-
stigia ceruuntur & contrectantur: & iuxta
illud terræ hiatus, à quo iam absorberi cœ-
perat, modò ferreis cancellis obrectus. Til-
man. Bredenbach. lib. 1. sacrar. collat. cap. 42.
vbi hanc historiam fusius narrat.

S. Hieronymus in extrema infirmitate
constitutus, cum vitæ suæ finem adesse in-
telligeret, Dominicum corpus sibi adferri
poposcit. Quod cum allatum esset, in terrâ
sacco instratam è lecto se deponi voluit,
B 5 ibique

ibi que genibus magna cum humilitate ac reuerentia flexis, sacrum Christi corpus suscepit. Eusebius *in vita ipsius*.

Surius 28. Ianuarij, de S. Margareta filia Regis Hungariæ, scribit; illam in augustissimi huius Sacramenti susceptione tanta humilitate solitam vti fuisse, vt cum præter ieiunium præcedentis diei, quo pane tantum & aqua contenta erat; & totam noctem in orationibus transactam, cum ignoraret quibus præterea obsequijs, quoue cultu ac humilitate sacrum Christi corpus veneraretur, mappulam ante communicantes expandi solitam, tenere consueuerit.

S. Bonauentura, cum quodam tempore fratribus communicantibus, in choro feruentibus ad DEVM preces funderet, seque augustissimi huius Sacramenti sumptione indignum reputaret, nec vel mille annos sibi ad condignam præparationem sufficere iudicaret, tam grata & iucunda fuit DEO hæc animi submissio, vt miraculose illum sacrae Eucharistiæ, participem fecerit; quædam enim sacrarum hostiarum ab altari, in os eius aduolauit

DOCUMENTVM.

Fili, recordare Sacramentum hoc ap-
pellari Eucharistiam hoc est, bonam
gratiam: Et nosti, gratiam humilibus dun-
taxat conferri, quare qui animo arrogan-
ti & elato ad haec sacra mysteria se inge-
rere praesumit, a DEO, qui reuera in hoc
Sacramento praesens est, derelinquitur.
DEVS enim, Scriptura teste, superbos a
longe cognoscit. Hinc igitur intellige ac
documentum cape Fili, quod quanto pro-
fundius te humiliaueris, tanto diuina
Maestatis oculis gratior eris.

Orabis pro omnibus Praelatis & Domi-
nis terrarum, vt DEVS sui ipsorum cogni-
tione illos illuminet, seque perinde
vt subditos suos de terra for-
matus agnos-

cant.

86

EXER-